

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. július 31.
(vasárnap)**

Horváth Géza

CSODÁLKOZÁS VAGY CSODÁLAT?

Énekek: 156; 468,1-4; 502,5; 468,5-6; 462

Lekció: Jel 17,1-14

Alapige: Jel 17,6-7, 14

Imádkozzunk!

Világot teremtő, mennyet és földet alkotó, mindent szépen elrendező és róla gondot viselő, hatalmas Istenünk, előtted hódol a mi szívünk. Köszönjük, hogy csodálhatjuk a te nagy művedet, amelyet alkottál, és azt is, amelyet még csak hitben látunk, melyek még nem történtek meg, de meg fognak történni.

Hadd köszönjük meg, hogy mindent kijelentettél a te gyermekeid számára, ami az életre és a kegyeségre való, ami szükséges ahhoz, hogy üdvözlünk, és ami az üdvösség útján támogat, megtart és megújít bennünket!

Hadd köszönjük meg, hogy nemcsak elindítasz bennünket a hit útján, hanem úgy támogatsz bennünket, hogy célba is érjünk! Nagy öröm, amikor az Isten igéje olvasásakor felsejlik előttünk az a mennyei hajlék, amit „szem nem látott, fül nem hallott és ember szíve meg sem gondolt”, a mennyei Jeruzsálem, ahol vígan lépkedünk majd színarany utcákon át, és halljuk az angyalok dicséretét!

Köszönjük, Urunk, hogy amíg itt a földön járunk, akaratom szerint a benned való bizalommal, hittel és reménységgel élhetjük a mi életünket.

Kérünk, hogy ma is igazítsd el a te igéd alapján bennünket, ma is bíztass, bátoríts, feddj, buzdíts, vigasztalj – kinek mire van szüksége!

Hadd köszönjük meg, hogy még mindig hirdettetik az ige sok helyen, sok népnek, törzsnek, embereknek, és hogy vannak, akik hallják, meghallják és élnek, akiket te ma is előhívsz!

Köszönjük, hogy vannak helyek, ahol sok néped van, és áldunk téged, hogy oda küldesz is követeket, akik hirdetik az evangéliumot. Köszönjük, hogy mi is így hallhatjuk. Engedd meg, hogy indulásra és tovább menetelre serkentsen bennünket, nehogy megálljunk megpihenve a boldog cél előtt!

Kérünk téged, hogy álld és szenteld meg most ezt a csendes órát!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét a Jelenések könyve 17. részének 6-7. és 14. verseiből olvasom ekképpen: „*És láttam, hogy az asszony részeg volt Jézus tanúinak és a szenteknek véréből, és amikor megláttam nagyon elcsodálkoztam. Az angyal pedig azt mondta nekem: „Miért csodálkozol? Én megmondom neked az asszony titkát és a fenevadét, amely őt hordozza. Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, a Bárány azonban legyőzi őket, mert uraknak Ura és királyoknak Királya; és vele vannak a hivatalosak, a választottak és a hűségesek.*”

Kedves Testvérek! Bibliaolvasó vezérfonalunk szerint a Jelenések könyvét olvasuk, melyhez magyarul is megjelent néhány jó kommentár. Vannak olyanok is, amelyek félreérthetőek, és ezek félrevihetik a gondolatainkat.

Amikor a Jelenések könyvét olvassuk, mindig próbáljuk megfogni azokat a nagyon egyértelmű, egyszerű kijelentéseket, amelyeket nem lehet félreérteni. Nem biztos, hogy mindig a szimbólumokat kell nekünk kutatni, magyarázni, hogy mi mit jelent. Legfőképpen azzal a szándékkal kell az Úr elé borulnunk – amit itt János is tesz –, amikor az angyal azt mondja, hogy: Gyere, és majd megfejttem neked ezt a titkot!

A legnagyobb bölcsességgel sem lehet hozzányúlni az Isten igéjéhez enélkül az alázat nélkül, hogy azt „Te fejtetted meg nekünk, te hű szíveknek Atyja, Kinek szavát lesem, kinek szavát lesem.” (512. dicséret) Ahogy ugyanennek az éneknek szintén ebben a versszakában énekeljük: „A bölcs nem fejt meg törvényedet sosem;”

A mai alkalommal megpróbálok rávilágítani azokra a versekre, amelyek nagyon egyértelműek. A ma emberének egyik legnagyobb kérdése: Mi várható, mire számíthatunk? Hiszen az életünkben történtek olyan dolgok az elmúlt két-három évben, amire 4-5 évvel ezelőtt lehet, hogy azt mondtuk, hogy ilyen nem történhet meg. Lám mégis megtörtént! Ahogy haladunk előre, egyre több olyan dolgot fedezünk fel a környezetünkben, melyek emberileg nézve nagyon aggasztóak. Mindenki azon gondolkozik – akár politikusokat, akár szakembereket hallgat a médiában –, hogy vajon mi lesz? Nemcsak azon, hogy mi lesz, hanem lesz-e? Itt van a háború, még covid is van, energiaválság, gazdasági válság és még sok minden. Mi lesz, mire lehet számítani?

Ha valaki a Szentírást olvassa, boldogan fogja nyugtázni, hogy semmi olyan nem fog történni ezen a világon, amit a mi drága Urunk ki ne jelentett volna, és amire Jézus Krisztus fel nem készítette az övéit. Csak lehet, hogy nem figyeltünk akkor, és amikor történnek, akkor nem jutnak eszünkbe. Pedig Ő mindig így figyelmeztette a tanítványokat: Elfelejtettétek? Nem emlékeztek? Nem ezeket kellett-e a Krisztusnak szenvedni? Péter apostol pünkösdi beszédében Jóel prófétára hivatkozik: igen, ki lett jelentve.

Olyan jó, hogy az angyal elkezd megmagyarázni Jánosnak, amit ő még nem értene!

Nekem is az a fájdalom – mint sokaknak –, hogy a ma emberét nagyon izgatja, hogy mi lesz, de kevésbé izgatja az, hogy hogyan menekülhetne meg Isten eljövendő haragja elől! Efelé megyünk, Isten eljövendő haragja felé.

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható!” (Ézs 55,6)

„Kívánjátok az Urat és az ő erejét; keressétek az ő orcáját szüntelen!” (Zsolt 105,4) Kevésbé látjuk a következményeit, hogy az emberek elkezdenék keresni az Urat.

A Jelenések könyvének 17. fejezete röviden összefoglalva arról szól, hogy: „Lélekben elvitt engem egy pusztába, és megmutatott nekem egy asszonyt, aki a nagy víznél ült, akivel paráználkodtak a föld királyai, és paráznasága borától megrészeged-

tek a föld lakói. Ez az asszony egy vörös fenevadon ült, mely tele volt káromló nevekkel, hét feje és tíz szarva volt, bíborba, skarlátba öltözve, arannyal, drágakővel, gyöngyökkel ékesítve, kezében pedig arany pohár volt.” Amikor János csodálkozik, az angyal azt mondja neki: „Miért csodálkozol?”

Amikor ez csodálkozásra indítja János apostolt, akkor az angyal megkérdezi: Miért csodálkozol ezen? Az volt az angyal célja, – amikor tovább mondja Jánosnak ezeket a csodálatos dolgokat, amiket megmutat –, hogy ne csodálkozz ezen, hanem csodáld a mindenség Urát! Nekünk, az Isten gyermekeinek nem csodálkozni kell a történéseken, hanem csodálni azt a hatalmas Istent, aki volt, aki van, és aki eljövendő!

Egy Halleluja ének így kezdődik: „Csodálva, imádva tekintek Kegyelmének tengeribe,” és szeretném kérni, hogy akármilyen idő jön – megszorítások, korlátozások, infláció – az Isten népe ne szűnjön meg csodálni azt az Istent, aki irgalmas és könyörülő!

János csodálkozik, pedig mikor ez történik, már nagyon öreg. Mennyi mindent megélt János! Hány évtized eltelt, hitben sok mindent megharcolt, átélt, hány győzelem van mögötte! Mégis csodálkozik azon a parázna asszonyon, aki a fenevadon ül, és arany poharat tart a kezében, amely tele van utálatossággal, paráznasággal, és ezzel itatja a föld lakóit. Megrészegetett Jézus vértanúinak és szentjeinek a véréből.

Mit jelent ez a mi számunkra? Nagyon sokan úgy magyarázzák, hogy ez az istenellenes világ. De itt két dologról olvasunk: fenevadról és asszonyról. A fenevad és az asszony egyetértenek. Higgyétek el, hogy itt nem csak az akkori Római Birodalomról, nem csak egy istenellenes világról van szó!

A Biblia egy asszonyról beszél, akinek a kezében arany pohár van, és az öltözéke kirívó. Úgy szoktam magyarázni, hogy ez a hamis vallás, a hamis egyház, a megtévesztettek sokasága. Ezzel szemben csak egy valami van: az igaz egyház, melyről a 14. versben azt látjuk, hogy ott vannak a Bárány mellett a hivatalosak, a választottak, a hűségesek. A Bárány ellen harcol az asszony és a fenevad, a Bárány viszont győzedelmeskedik. Ezért is lehet csodálni, mert a Bárány lesz a győztes azokkal együtt, akik mellette voltak és vannak.

Mit jelent ez a mi számunkra? Azt, hogy az istenellenes világ és a hamis vallás mindig az Isten gyermekei ellen fog törni, igyekszik őket elhíttetni, megtéveszteni. A hamis vallásoknak mindig alapelve a megtévesztés. Meg akar téveszteni, el akar vonni, és ha kell, összefog a világgal is, az istenellenes társadalommal, bevonja a kultúrát, a művészetet, a gazdaságot, mindent bevet és mindent felhasznál: elkápráztatja!

János látja az asszonyt bíborba és skarlátba öltözve, arannyal, drágakővel és gyöngyökkel ékesítve. Milyen mutatós, milyen kihívó; ettől a világ fiai megrészegetnek, ezt csodálják!

Az asszonyról azt olvassuk, hogy az arany pohár, amit a kezében tart, tele van utálatossággal, és megrészegetett a szentek véréből. Nagyon sokakat megtéveszt és elvon saját útjára a világ, a világ fénye, gazdagsága.

A Bibliában van olyan gyülekezet, amelyet már akkor elvont a gazdagság az Úr Jézustól. Azt mondja Jézus az egyik gyülekezetnek: „Mivel ezt mondom: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire; de nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, a szánalmas és a szegény, a vak és a mezítelen.” (Jel 3,17) Laodiceát megkísértette a gazdagság, a pompa, a fény.

Láttam sok éven keresztül, hogy akik elkerültek faluról egy-egy nagyvárosba, hogyan alakította át a gondolkozásukat, az életvitelüket, cselekedeteiket a nagyváros,

CSODÁLKOZÁS VAGY CSODÁLAT

a lehetőségek, a kínálat, a csábítás. Láttam, hogyan olvadtak bele a nagyvárosok zarátkába. Vannak, akiket a világvárosok fénye, lehetősége vonz, ha meg tudja fizetni az oda utat és az ott tartózkodást is.

A lepkéket úgy fogják, hogy kihúznak egy fehér lepedőt éjszaka, és mögé tesznek egy nagy lámpát. Az egész lepedő fénylik, ragyog. A lepkék oda fognak repülni, de aztán a lepkegyűjteményben végzik egy gombostűvel a fejükben. Tényleg igaz, oda fog menni a fényre, a csillogásra.

Olyan jó, ha az Isten gyermeke úgy van ebben a világban, úgy él ezzel a világgal – ahogy az ige mondja –, mintha nem élne, és nem köti meg a fénye.

Majd fogjuk énekelni: „Ne kössön fénye meg; Hagyj egyszerűvé válni S előtted élni, járni, Mint vidám, boldog gyermekek.” (502,5)

Milyen boldog az Isten gyermeke, ha erre nem figyel oda, ha ebben nem tud gyönyörködni! A zsoltáros azt mondja: „Náladnál egyébben nem gyönyörködöm e földön,” (Zsolt 73,25) Pedig mennyi mindenben lehetne gyönyörködni! És így folytatja: „felettébb való jóm nincs nekem.”

Nem mondom, hogy bejártam a világot, de Európában – Isten kegyelméből, meg a hívő testvérek jóvoltából – egy-két nagyvárosban járhattam. Amikor elvittek oda, ahol a felső tízezer vagy a világ vezetői gyűlnek össze, és amikor először szembesültem egy gazdagon terített asztallal, eszembe jutott a szülőfalumban a szomszéd paraszt bácsi egy szoba-konyhás háza, aminek még tapasztott földje volt. Amikor kihozta számunkra azt az olajos krumplit, amin nem volt csak egy kis só és olaj, akkor azt mondtam: Uram, én ezt feladnám azért, ha megint ott lehetnék a Pista bácsi szoba-konyhájában! Nem gondolkoznék, hogy melyiket válasszam, és olyan hálás volt a szívem!

János a pusztában látja az asszonyt. Az asszony, aki a fenevadon lovagol, mégis a pusztában van. Azért, mert a puszta a Bibliában nemcsak az egyedüllétnek, hanem a lelki sivárságnak is a jelképe. Ez az asszony minden gazdagságával, pompájával együtt a pusztában van.

Olvassatok el egy-egy lapot, amit az újságos standokon kiraknak a sztárokról, a sztárvilágról, az álomházasságokról... úgy váltják a házastársukat, barátjukat, barátnőjüket, mint mi az ingünket, tele van az újság ezekkel! Mindig ez az ige jut eszembe, hogy mégis sivárság van, a pusztában vannak.

Az asszony issza a szentek vérének. Jézus tanúinak és a szentek véréből van megrészegevedve. Nemcsak az istenellenes világról van szó. Gondoljatok arra, amikor nemcsak a római császárok üldözték a hívőket, hanem volt olyan is, hogy Szent Bertalan éjszakája, amikor több tízezer hugenottát, francia reformátust gyilkoltak le egy templom harangjának a szavára!

Gondoljatok a gályarabokra, az inkvizícióra, megittasodva Jézus tanúinak és a szentek véréből! De nem is kell olyan messzire mennünk, amikor összefogott egy hamis vallás a kommunizmusban, és irtották a hívő lelkészeket. Előfordult, hogy folyt a szentek vére, eltűntek lelkészek, a holttestüket valahol a Bakonyban megtalálták. Ne felejtsük el ezeket az időket, testvéreim!

Miért csodálkozol? Jézus Krisztus azt mondta az övéinek: „ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak.” Majd odaadnak ítélszékekre benneteket, bíróság elé citálnak benneteket! Mit csodálkoztok ezen? Nem csodálkozni, hanem csodálni az Urat, csodálni az ő hatalmát, erejét, győzelmét! Erre van szükség, testvérek!

Az asszony ül a fenevadon. Eszembe jutott a zakariási prófécia: „Ímhol jön néked a te királyod, alázatos és szelíd, számárháton fog ülni.” Ha valaki el akar indul-

ni a hitben, ezt szoktam kérdezni: Kell-e neked az a számárháton ülő Krisztus, aki uraknak Ura és királyoknak Királya? Ő számárháton ül, nem fenevadon, szelíd és alá-
zatos. Odaállsz-e Jézus mellé, aki önmagát megüresítette, szolgálai formát vett fel, és engedelmes volt halálig, mégpedig a keresztfának haláláig? Aki, mint Bárány az ő nyí-
rói előtt, néma, nem nyitotta fel az ő száját, szidalmazván viszont nem szidalmazott. Nem volt kihívó és kirívó, mert így szól a prófécia róla az Ószövetségben: „nem ver-
seng, és nem kiált, az utcán senki nem hallja a szavát.” (Ézs 42,2) „Tanuljátok meg tő-
lem, hogy én szelíd vagyok és alázatos szívű...” (Máté 11,29) – mondta itt a földön a
te Urad, az Úr Jézus Krisztus.

Nagy a kísértés, testvérek, mert az asszony kezében ott van az arany pohár, tele utá-
latossággal és paráznasággal: ezek a kísértések. A hívőknek is kísértés sokszor, hogy
de jó lenne abból inni!

Egyszer hallottam valakiről, aki egy életen keresztül prédikált, és az élete végén
megjegyezte: már bánja, hogy csak a felesége volt neki. Bánja, hogy nem ivott abból
a pohárból. Nem borzasztó? A parázna asszony kezében, aki a fenevadon ül, arany-
pohár van, és ebből itatja meg az övéit.

Olyan jó, hogy ma úrvacsorai közösség is van, mert nemsokára fogjuk hallani,
hogy „Jézus, hálákat adván, vette a poharat is miután vacsoráltak, és ezt mondta: E
pohár amaz új szövetség az én vérem által.” (1Kor 11,25) Nem arany pohár volt, nem
írja a Biblia, nem rubinnal, zafírral, gyémánttal kirakott nagy kehely volt. Lehet, hogy
egy egyszerű fapohár volt, de nem ez a lényeg, hanem a tartalma, sőt inkább, amire
utal az, ami benne van. „Az én vérem kiontatik sokakért, bűnöknek bocsánatára.”
(Máté 26,28)

A fenevadon ülő asszony bevisz a bűnbe, Jézus Krisztus pohara pedig szabadít a
bűntől. Ezért kell az embernek eldöntenie, hogy melyik poharat választja! Az én ke-
zemben melyik pohár van? Én melyiket emelem fel?

Siklós Józsi bácsinak van egy könyve, melynek címe: Pohárcsere. Azt akarta ve-
le kifejezni az Iszákosmentő Misszió valamikori vezetője, hogy az italos pohár he-
lyett az Úr poharát, az Úr kelyhét emeljék fel.

Aki ivott a parázna asszony arany kelyhéből, az most tegye le, és vegye fel az Úr
kelyhét! Hogy mondja Isten szent embere? „A szabadulásért való poharat felemelem.”
Dávid is erről beszél a 23. zsoltárban: „Csordultig van poharam.” Isten gyermeke et-
től a pohártól lesz elégedett, ez adja neki a békességét, nyugalmát, hitét, tartását,
megújulását és újbóli győzelmét.

A 14. versben olvassuk: „Ezek a Bárány ellen fognak harcolni, a Bárány azon-
ban legyőzi őket, mert uraknak Ura, és királyoknak Királya; és akik vele vannak,
azok az elhívottak, a választottak, és hűségesek.” „Ezek a Bárány ellen fognak har-
colni,” mert ennek a világnak, meg a hamis vallásnak mindig Jézussal, a Báránnyal
van baja.

Volt olyan gyülekezet Magyarországon is, ahol a lelkipásztornak azt mondta a
gondnok, hogy csak Jézusról ne beszéljen, egy szót se róla! Volt idő, amikor teoló-
gusok azon versenyeztek, hogy ki tud úgy prédikálni, hogy ki sem ejti Jézus nevét.
Mi is ilyenkor megkérdezzük, hogy: Uram, mi lesz?

Mindig a Báránnyal van baja, nem az övéivel, nem a követőivel, hanem azzal, akit
követnek, akit szeretnek, akinek az életüket odaadták, aki mellett vannak. De ott
vannak vele a hivatalosak, és a Bárány győz! A Bárány győzelmének oka a személyé-
ben van: királyoknak Királya, uraknak Ura.

CSODÁLKOZÁS VAGY CSODÁLAT

A fenevadon ül az asszony, hatalommal, dicsőséggel, pompával, amibe belecso-dálkoznak a hitetlenek. A Báránnyal pedig ott vannak a hivatalosak, a választottak és a hűségesek.

Valaki megkérdezte tőlem, hogy mi lesz azzal a több milliárd emberrel, akik nem jutnak hitre? Az ige alapján én nem azzal foglalkozom, hogy mi lesz velük, hanem az-zal, hogy kik vannak a Bárány mellett. Mert nekünk az a fontos, hogy mellette le-gyünk, és minél többen legyenek mellette!

Azok lesznek mellette, akik meghallják a szót. Az eredetiben: akik a hívásnak en-gedtek, a választottak és a hűségesek. Hivatalos és választott voltuk a hűségükből kö-vetkezik, onnan látható, hogy hűségesek maradtak. Azt nem tudjuk, hogy ki a válasz-tott, ki a hivatalos, de azt láthatjuk, hogy ki a hűséges!

Jézus a föld hűségeseit számon tartja. Mi az, amit az Úr megkíván az övéitől? A hűség. A sáfártól ez kívántatik, hogy hűséges legyen, mert a hűség nyomon követhet-ő, lemérhető, szűrhető. A hűség nyilvánvaló az életünkből, az, ami látszik. Mi az, amit az Úr Jézus az övéitől ma is kíván? Ez a hűség! A Jézus mellettiokről nem az van megírva, hogy hányszor buktak el, vétkeztek, hány vereséget szenvedtek, hanem a végén csak ez van, hogy hűségesek voltak Jézushoz, kitartottak.

Mózes majdnem belegyönyörködött a fenevadba, meg az asszonyba az egyipto-mi udvarban. A fáraó leányának fiaként tartották számon, nyitva volt előtte minden kapu az akkori tudományokra; matematika, csillagászat, művészetek felé. De Mózes úgy gondolkozott, hogy neki a Bárány mellett van a helye, a népét kell szem előtt tar-tania.

Az Eszter könyvében is ezt olvassuk, hogy van egy nép, amely hátratételt szenved, lenézett. Mózes is azt mondja, hogy ő mégis odatartozik. Nem köti meg a fény, a si-ker, a pompa, a gazdagság. Pedig megérintette, ami körülvette, de elszakadt tőle, és azt mondta: én a Bárány mellett állok.

Most a terített úrasztala mellett döntsük el, hogy tényleg a Bárány mellett fogok-e állni egykor! Azok fognak a Bárány mellett állni, akik most is a Bárány mellett vannak. Nem úgy van, hogy eltékozolom az életemet, de ott majd a Bárány mellett leszek!

Akik most is ott vannak a Bárány mellett, vérző oldalán, sebeiben tudnak gyö-nyörködni, és vállalják a sorsát, a Báránynak az életét. Egyetlen pohár van a kezük-ben, a szabadulás pohara: „Jézus Krisztus megszabadított, áldom az Isten Bárányát.” Ez a pohár van a kezükben. Egy terített asztal ad új erőt.

Nem úgy van, hogy két asztalról eszünk: a világérol is, a parázna asszony aszta-láról is, meg az úrasztaláról is! Ha vasárnap van és úrvacsora, megeszem a kenyeret, megiszom a korty bort, egyébként meg a világ asztalát habzsolom, mert az is olyan kitűnő. Nincs két pohár!

Joó Sándor mondja az egyik prédikációjában: nincs úrasztala meg zsúrasztala, csak egy van! „Egy vágyat hagyj nekem, hogy értsem és kövessem szent igazságodat, szent igazságodat!”

Hadd kívánjam, hogy minél többen boldogan vállaljuk ezt a helyet, mert ez a kies hely! Amikor azt mondja az ige, hogy „az én részem kies helyre esett, szép örökség jutott nekem”, akkor ez a Bárány melletti lét. Adja az Úr, hogy a Bárány Jézus mellett találtsásk, és ne a világ, a hamis vallások gyönyörében, képviselőtében, csodálkozásában, hanem a Bárány Jézus sorsában osztozva, halálon átmenve, testünket meg-feszítve indulataival, kívánságaival együtt a Bárány Jézus mellett!

Ámen.

Imádkozzunk!

Úr Jézus, mi a világban élünk, de add, hogy ne a világból éljünk! Itt kell dolgozunk, harcolnunk, küzdenünk – sokunknak egy nagyvárosban –, de mégis add, hogy mi az eljövendőt keressük, az alapokkal bíró várost, amelynek alkotója te vagy! Halálos, odaadó, golgotai szeretettel készítetted el számunkra az ottani helyünket, hogy melletted állhassunk üdvbe öltözötten, és dicsérhessük a Barányt, aki győzött.

Bocsásd meg, Urunk, ha a hívőket is meg-megéri, hogy erősebb a világ fejedelme, hatalmasabb és nagyobb, ha nem tudjuk az igéből, hogy a Bárány a győztes, mert ő a királyoknak Királya és uraknak Ura! A világ fejedelmeinek csak ideiglenes hatalma van, korlátozott az ereje, és nem tehetik azt, amit akarnak, mert a lánc nem engedi.

Köszönjük neked, Úr Jézus, hogy győzelmet vettél feltámadásoddal is, győzelmet vettél a Golgotán is, amikor nem szálltál le a keresztről. Amikor az utolsó időkben olvassuk a Jelenések könyvének történéseit, hadd köszönjük meg, hogy az utolsó szó, a végső győzelem a tiéd lesz!

Köszönjük, hogy itt járhatunk melletted, mint megváltott néped. Bocsásd meg, hogy kétféle poharat emelgetünk sokszor! Sokakat meg tud kötni, le tud vonni az útról ideiglenesen a világnak a fénye, kínálata, pedig tudjuk, hogy: „Mit ad tenéked a világ? Mindaz, mit adhat, semmiség.”

Bocsásd meg Urunk, hogy értéktelen gyöngyöket szorongatunk sokszor, és nem tudjuk átvenni tőled az igazit, az értékeset, a kincset, amit őriznünk kell a bennünk lakozó Szentlélek által!

Hadd köszönjük meg, ha odaállítottál bennünket a te oldaladra szent hívással, megmostál véreddel és megszentelsz a te Lelkeddel! Add, Urunk, ha visszajössz, ott találtassunk melletted, és boldogan mondhasd: „Megváltottalak, neveden hívtalak, enyém vagy!”

Urunk, kérünk, üsd ki kezünkből szereteteddel, határozottan azt a másik poharat! Talán a paráznaságnak, a gyönyörnek a poharát, amibe belekóstoltunk, és halál volt a kehelyben. Urunk, élet és békesség van nálad, kérünk, hogy ezt add nekünk! Engedd, hogy egész héten is így járjunk! Hadd vállaljuk a te sorsodat, alázatodat, szelídségedet, hogy hűségeseknek találtassunk! Végezd el ezt a szívünkben!

Hadd imádkozzunk hozzád, Urunk, a következő csendeshetekért, betegeinkért, gyászoló testvéreinkért, számukra vigasztalásért, reménységért!

Könyörgünk ezért a nyomorult világért, amely annyira meg van ígézve az aszszony és a fenevad által. Hadd imádkozzunk a népek vezetőiért, adj nekik belátást, világosságot, értelmet, akiknek kezében nagy döntések lehetnek, te vezesd őket! Te adj békességet a szomszéd országban, te vess véget a háborúnak! Amikor tanítasz és nevelsz bennünket a körülményeinken keresztül, engedd meg, hogy hasznunkra és javunkra váljon minden keserűség!

Hadd köszönjük meg az esőt, amely valamennyire megáztatta földjeinket, melyek úgy kiáltottak már eső után! Köszönjük, hogy ebben a szárazságban is megmutatad, hogy te vagy az Úr. Nem tehetünk semmit, csak imádkozhatunk, könyöröghetünk, mint Illés. Áldunk téged, hogy szeretsz, és még mindig jóságos és türelmes vagy hozzánk.

Ámen.

462. ének

1. Csak ve-zess, U-ram, vé - gig, és fogd ke - zem,
Míg bol-do-gan a cél - hoz el - ér - ke - zem,

Mert nél - kü - led az én e - rőm oly ke - vés,

De hol te jársz e - lőt - tem, nincs ret - te - gés.

2. Szent irgalmaddal szívemet fődjed bé,
Tedd örömben és bánatban csöndessé,
Hogy hadd pihenjen lábadnál gyermeked,
Ki szem lehunyva téged híven követ.
3. Ha gyarlóságom meg nem is érzené:
A vak homályból te mutatsz ég felé;
Csak vezess, Uram, végig, és fogd kezem,
Míg boldogan a célhoz elérkezem.